

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **G. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 2 Az 53/2019 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2020, č. j. 2 Az 53/2019 - 26, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. OAM-47/LE-BA02-VL13-2019. Tímto rozhodnutím stěžovateli nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Usnesením ze dne 11. 3. 2021, č. j. 7 Azs 12/2021 - 30, Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Soud shledal nevěrohodným, obecným a ničím nepodloženým tvrzením stěžovatele, že nemá dostatečné příjmy a že mu na nutné pravidelné výdaje za bydlení, stravu a jízdné v celkové výši 5 850 Kč půjčují blíže nekonkretizované osoby (známí). Současně stěžovatele vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázání, že on či jeho zaměstnanci mají vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení a poučil jej o následcích nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 3. 2021. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě ani později nedoložil zastoupení advokátem, resp. neprokázal, že on či jeho zaměstnanec má vysokoškolské právnické vzdělání.

[3] Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 24. 3. 2021 stěžovatel opětovně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. K této žádosti přiložil čestné prohlášení O. H. o tom, že stěžovatel bydlí společně s její rodinou, a proto mu nevznikají žádné náklady na ubytování. Dále uvedená osoba prohlásila, že za stěžovatele hradí měsíčně stravu v přibližné výši 2 000 Kč, pravidelně mu dobíjí kredit ve výši 200 Kč a také mu hradí jízdné ve výši 550 Kč měsíčně.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal důvod rozhodnout samostatným usnesením o opakovaném návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce. Vycházel přitom z judikatury týkající se opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku. Podle ní obecně platí, že o takové žádosti musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo má však své výjimky. Jeho mechanické uplatňování by totiž mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je tudíž soud

povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, nebo ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 - 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2016 - 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17). Výše uvedené závěry obdobně platí i stran návrhu na ustanovení zástupce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 - 150).

[5] V daném případě stěžovatel v opakované žádosti žádné nové skutečnosti (na základě kterých by bylo možno vydat rozhodnutí o ustanovení zástupce) neuvedl. Pouze se snažil doložit své předchozí tvrzení. Nadto tak činil nedostatečným a rozporuplným způsobem, neboť částky uvedené v čestném prohlášení nekorespondovaly s údaji uvedenými stěžovatelem k dotazu soudu ve formuláři „*Potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech fyzické osoby pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci 7 Azs 12/2021*“. Konkrétně stěžovateli dle čestného prohlášení neměly vznikat žádné náklady na bydlení, nicméně on sám uváděl měsíční náklady na bydlení ve výši 4 000 Kč. Rozchází se i údaje o výši průměrných měsíčních nákladů vynaložených na stravování. Opakovaná žádost - stejně jako původní žádost - nebyla tedy dostatečně konkrétní, a navíc se v ní obsažené údaje odchylovaly od údajů původně tvrzených. Trpěla tedy totožnými nedostatky, jako žádost původní.

[6] Nejvyšší správní soud proto o uvedené žádosti znovu samostatně nerozhodoval (vedle výše uvedené judikatury viz též usnesení ze dne 25. 7. 2018, č. j. 8 Afs 61/2018 - 70).

[7] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení o kasační stížnosti [s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. [n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[9] Stěžovatel byl řádně vyzván k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně byl poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však splnění podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě (a ani do rozhodnutí soudu) nedoložil. Stěžovatel tedy i přes výzvu neodstranil nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu